

Publicerad 2015-04-15 20:49 av jagfinns

Verklighetsflykt

Jag tar alvedon för jag har hört att det ska lindra smärta
Karlssons klister ska hålla bitarna på plats
men ingen kan få ordning på ett oorganiserat kaos
Under mitt paraply spöregnar det
och min spegelbild har gått sönder

Du går rakt över mig
och mina läppar blir torra och spricker när jag försöker säga något
I svartvitt ser man inte mitt såriga hjärta och blödande tunga

"har du någonsin varit så ensam som jag?"

När ingen längre ser mig vet jag att jag tappat färgen
Jag har smält in i mängden
och snart tar någon som förtjänar ett hjärta mer än jag över min kropp

"hej finns det någon som vill köpa ett liv?"

När hösten blir vinter
ligger jag i min säng och skrattar med min kudde
det är ingen som hör mig då
Jag ligger ensam under mitt duntäcke
vaken, alltid vaken
någon kanske knackar på min dörr

"får jag ta ledigt från verkligheten en stund?"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren jagfinns med Poeter.se id #46869 innehar upphovsrätten